

МОЛОДИЙ КОМУНІСТАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання IV
№ 45 (318).

Середа, 12 жовтня 1960 р.

Ціна 20 коп.

ДРУЖЕ, ПІДТЯГНИСЬ, ЩЕ НЕ ПІЗНО СЛОВО ЗДЕРЖАТИ

МИНЕ ще небагато часу, і кращі працівники ферм області зберуться на своє свято — День тваринника. Хороші подарунки готують вони до цієї дати. А чим ти зустрічаєш своє свято, молодий господарю ферми?

— Високими надоями, — впевнено заявляють доярки комсомольсько-молодіжної ферми бригади № 1 колгоспу імені Жданова, Рівнянського району.

Тут вже одержано в середньому на корову більше як по 2.500 літрів молока. А доярки артілі «Молода гвардія» цього ж району Ніна Борщ, Галя Максютя, Рая Борщ, Віра Колісник одержали по 2.650—2.850 літрів молока від кожної корови.

Буде про це рапортувати великому загонові молодих тваринників Кіровоградщини. Особливо славно потрудилися працівники молочно-товарних ферм В. Балан, Т. Домська, Л. Бершадська, В. Драчук з Ульяновського району, Володимир Тарасюк і Надія Шафорост з Добровеличківського району, К. Черемніченко, Т. Литвинова і О. Касьяненко з Олександрійського району та інші. Вони вже одержали по 2.500—3.500 і більше літрів молока від кожної корови.

Трудовими подарунками зустрінуть своє свято свинар Леонтій Лукашевський і телятниця Люба Левченко з Олександрійського району. Добре йдуть справи у свинарок комсомольсько-молодіжної ферми колгоспу «Росія», Ульяновського району, Галі Гаврилюк і Лени Гуляшюї. За 9 місяців вони відгодували понад 840 голів тварин і одержали 555 центнерів м'яса, 365 центнерів свинини вже реалізувала свинарка Ганна Коваль з артілі імені Кірова (с. Шепілове), Голованівського району.

На фоні цих досягнень передовиків прикро робиться тим юнакам та дівчатам, які на початку року взяли високі зобов'язання, і не виконали їх. Значить, такі комсомольці не хазяї свого слова.

Боляче і соромно дояркам-комсомолкам колгоспів Олександрівського, Знам'янського, Новопраського, Маловисківського районів. Адже жодна з них не надоїла за 9 місяців 2.500 літрів молока. А як почувують себе члени комсомольсько-молодіжних ферм колгоспів імені Леніна, імені Кірова та імені Фрунзе Устимівського району? Надої на цих фермах не перевищують 1.100 — 1.130 літрів від кожної корови.

У Новопраському районі є 30 комсомольсько-молодіжних ферм і жодна з них не виконує поки що умов на право участі в обласному святі тваринника. Ось і замислюються тепер дівчата, що в них не так, чого вони не доробили. А що скажуть вожаки молоді? Мабуть доведеться визнати себе поганими організаторами, які не зуміли забезпечити виконання зобов'язань.

В чому ж причина низьких надой? Насамперед, погано доглядають і годують тварин. На молочно-товарній фермі першої комплексної бригади колгоспу імені Щорса, Олександрівського району, наприклад, часто недогодовують корів. У суботу і неділю корми, як правило, не завозяться, худоба стоїть голодною. До цих пір корови знаходяться у загородах, бо приміщення для них ще не починали навіть ремонтувати. Ось чому тут у вересні, в порівнянні з серпнем, недобрали 3 тисячі літрів молока, а продуктивність корів знизилася на 70 — 80 літрів.

Такі ж причини відставання по продуктивності молочного стада у колгоспах імені Котовського та імені Кірова (с. Перегонівка), Голованівського району, імені Шевченка, Новгородківського району, в сільгоспартілях «Заповіт Ілліча» та «Шлях до комунізму», Долинського району.

До кінця року ще є можливість виправити становище. Треба лише по-справжньому, з притаманною комсомольцям енергією, взятись за цю справу.

Зараз йдуть звіти і вибори в комсомолі. До керівництва первинними організаціями слід обрати таких товаришів, які б душею вболівали за доручену справу, змогли організувати серед молодих працівників ферм дійове соціалістичне змагання.

Треба добитися такого становища, щоб всюди йшла вперед боротьба за кожний додатковий літр молока, за кожен кілограм м'яса. Для цього потрібно створити контрольні пости, члени яких стежили б за використанням кормів, краще організували роботу серед людей, які вирішують долю взятих зобов'язань.

УЧНІ ЗБИРАЮТЬ ВРОЖАЙ

НУКУРУДЗА в радості «Сагайдак» вродила на славу, особливо гібридна на другому відділку. Кожний з 110 гектарів видає по 70 центнерів качанів.

На допомогу трудівникам радгоспу прийшли учні Кіровоградського будівельного технікуму. З перших днів сумлінним трудівником варакомендував себе студент другого курсу, моло-

дий комуніст Сергій Кравчук.

Почуттям високої відповідальності за долю врожаю учні Василь Ступа, Анатолій Ходаковський, Микола Дикун, Зіна Лук'яченко, Раїса Школа, Анатолій Кушпіль, Олександр Сагун та багато інших.

О. ОЛІЯНИК,
Устимівський район,

Ніна поїде на свято

Бригада комуністичної праці артілі імені Карла Маркса — одна з кращих в Ново-Архангельському районі. Очолоє цей колектив доярка Галина Бєлінська.

Ударники комуністичної праці Галина Панасенко, Валентина Вуйко, Ганна Панасенко, Ганна Калініченко та Людмила Крауц завоювали почесне право побувати на районному святі тваринників. А одна з кращих доярок колгоспу Ніна Товсторов поїде на обласне свято. Вона вже одержала від кожної фуражної корови по 2.600 літрів молока.

П. ГОРБАРЕНКО.

На знімку: доярка Ніна Товсторов.

Фото В. Ковпака.

Ферми не утеплені, дахи розкриті

Наша рейдова бригада перевірила готовність тваринницьких приміщень до зими в худоби в колгоспі імені Петровського.

Ось корівник першої комплексної бригади. Ще влітку за допомогою комсомольців і молоді тут вирішили зробити ремонт, встановити автопоїлки, механізувати доїння. Пришла листопада, а двигун, вакуум-насоси, прилади до них ще не обладнані, та й приміщення для цього устаткування немає. По всій фермі кризь незасклені вікна і розбиті двері гуляє холодний вітер.

— В таких умовах вже зараз працювати важко, — заявляють молоді доярки, — а що буде взимку?

Сім доярок-комсомолок, яким безпосередньо доводиться працювати на цій фермі взимку, лише тепер згадали про стійлове утримання тварин. Раніше ні на комсомольських зборах, ні на засіданнях комітету вони про це не говорили.

Добре утеплені дворядний корівник у другій бригаді: засклені вікна, відремонтовані ясла і дах. Але коли підходиш до протилежних дверей приміщення, мимоволі привертає увагу велика калюжа.

— Спеціальної ями для стікання сечовини на фермі немає, — розповідає комсомолка Валя Попович,

В другій комплексній бригаді є приміщення для стійлового утримання телят. Воно теж не відремонтоване: дах розкритий, вікна незасклені, немає дверей. Те ж саме і на свинофермі колгоспу. Вже давно до приміщення привезли віконні рами. Але вони по розміру не підходять, до того ж старі, непридатні.

Де будуть зимувати тварини в третій комплексній бригаді? На це запитання в колгоспі ніхто не може дати вразумливої відповіді. Старий корівник тут вирішили зруйнувати, а новий ще не добудували. Дах не вкритий, а стеля розмокає під дощем.

В комсомольській організації артілі налічується 64 комсомольці. Третина з них працює на фермах не перший рік, і знає, як скрутно доводиться взимку поратися біля худоби. Проте ніхто і слова не замовить на комсомольських зборах чи в правлінні колгоспу про підготовку ферми до стійлового утримання.

Рейдова бригада: **Г. КАПЛІН,** **Л. ЛИТВИН** — доярки колгоспу, **В. ПЛІЧКО** — працівник редакції райгазети «Колгоспне село», **А. БЕРЕГОВА** — інструктор обкому ЛКСМУ, Петрівський район.

РАПОРТУЄ Леонтій Лукашевський

ВЧОРА, 11 жовтня, знатний свинар області, молодий послідовник Ярослава Чижка, Леонтій Лукашевський доповів обласному комітету КП України, що успішно виконав взяті на честь 43-х роковин Великого Жовтня зобов'язання — на місяць раніше строку зняв з відгодівлі 1000 голів свиней загальною вагою 850 центнерів.

До кінця року він зобов'язується відгодувати ще 500 голів і виробити 350 центнерів м'яса.

ЧЕСТЬ І ШАНА СЛАВНОМУ ТРУДІВНИКОВІ Л. ЛУКАШЕВСЬКОМУ.

МОЛОДІ СВИНАРИ ОБЛАСТІ РІВНЯЙТЕСЯ НА ЛЕОНТІЯ ЛУКАШЕВСЬКОГО!

БОРІТЬСЯ ЗА ДОСТРОКОВЕ ВИКОНАННЯ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ У ДРУГОМУ РОЦІ СЕМИРІЧКИ!

ЧУДОВИЙ ДЕВІЗ У ДОЯРОК

ГАЛИНА Самчук, невисока ростом дівчина, прийшла цього разу в тваринницький табір помітно схвильованою.

— Хіба це допустимо, дівчата? У нас на фермі в молоці виявлена вода!

Доярки насторожились, хоч низька жирність молока вже давно турбувала комсомолок.

— Ми вже ось і самі радилась тут, — говорила Марія Тесья. — Та що вдієш, Людмила, яка це зробила, нечесна і в неї не вистачить сміливості признатися.

Те, що трапилось на фермі в комсомольській групі, яку очолює доярка Галя Самчук, стало незабаром відомо і в правлінні артілі.

Ніхто не хотів залишитись байдужим, бо колектив молодіжної ферми бореться за звання комуністичного. Дівчата мають хороші показники, працюють так, щоб бути учасниками районного і обласного свята тваринника.

Надвечір на ферму приїхала голова колгоспу, секретар партійної організації і зоотехнік. Розмова була для деякого не з приємних. Як виявилось, молоко розбавляла молода доярка Марія Кудін. Дівчина з сльозами на очах намагалася довести, що трапилось це випадково: готувалась доїти корів і не помітила воду у дійниці. Марії повірили на цей раз, але всі одностайно вирішили: таких «випадків» більше не допускати...

...Закінчувалось ранкове

доїння. Бідошні, наповнені молоком, вже ваптажались на автомашині. І тут виявилось, що корови з групи Марфи Кривко залишилися недоєними.

Групкомсорг Галя Самчук звернулася до обліковця:

— Можливо захворіла Маруся?

— А можливо й проспала, — зауважив хтось інший.

Комсомольці разом зі своїм вожаком вирішили подоїти корів подруги, яка, як виявилось, захворіла і не змогла вийти на роботу.

У молодих трудівниць чудовий девіз: один за всіх і всі за одного. Адже вони борються за звання колективу комуністичної праці.

Г. ФІЛАТОВ.

Колгосп імені Радянської України, Новопраський район.

РОЗВОДЯТЬ КРОЛИКІВ

КОМСОМОЛЬЦІ села Олександрівки, Маловисківського району, Володимир Андронов, Григорій Герасимов, Іван Нетудиха, Віктор Снопков, Володимир Тарасов та Леонід Чумак розводять кроликів. Кожний з них вирішив відгодувати і здати на заготівельний пункт по 50 пухнастих звірків.

О. GERMAN,
учень Маловисківської середньої школи № 3.

НЬЮ-Йорк. У Гленкові Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов дав обід на честь Президента Республіки Ганні К. Іккрума.

На знімку: М. С. Хрущов і К. Іккрума (справа) під час прогулянки в парку.

Фото спеціального кореспондента ТАРС В. ЕГОРОВА.

„Там немає нічого показового...“

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

В червоному кутку ремонтно-механічного цеху юнак похвально перегоріє книгу обліку членів ВЛКСМ та папірці з якимись записами. Це — секретар комсомольської організації Олексій Манько. За годину до початку зборів він пашвидкуруч доповнює фактами свій звіт.

Тож і не дивно, що його доповідь про діяльність цехової комсомольської організації, яка налічує 44 члени ВЛКСМ, була вислухана без особливого інтересу. В ній нічого не розгорілось про комсомольські доручення, ріст рядів ВЛКСМ, про авангардну роль комсомольців на виробництві, про довірялі і т. д. Не випадково, що ці важливі питання були обійдені не лише у доповіді, а й у виступах. Щоправда, Павло Казарін не стерпів:

— Уже рік працюю тут, але не чув, щоб хтось із членів бюро готував юнака чи дівчину до вступу в комсомол.

Протягом звітного періоду про доручення тут і не згадували, робота комсомольської організації не планувалась.

Робітники цеху борються за право називатись колективом комуністичної праці. Електрозварювальник Андрій Шклярук, слюсар Віталій Колеванов та інші першими завоювали почесне звання ударників комуністичної праці. Але про самовідданий труд цих ентузіастів чомусь згадують вряди-годи. Члени бюро і його секретар т. Манько не ставили в приклад передовиків, не організували обміну досвідом.

Молодь цеху майже не брала участі в громадському житті. Лише на папері існувала народна дружина, гуртки художньої самодіяльності та фізкультурно-спортивні секції. Відомо, що крім питань дальшого технічного прогресу, VIII Пленум ЦК ВЛКСМ намітив широку програму підвищення загально-освітнього і

культурного рівня комсомольців, розумного проведення дозвілля тощо. Але в цеху члени бюро навіть не організували вивчення цих документів.

Тож і не дивно, що токар Георгій Пустовіт, наприклад, на роботі недисциплінований, ніде не вчиться. Вдома він, коли хвилює зайвого, виганяє з хати матір, б'є сусідів.

Два місяці тому з ремісничого училища прибув у цех Володимир Шевченко. Хлопець пнячив, бешкетував. Але ніхто не потурбувався, щоб навести його на розум. А комсомольські вожаки цеху свої промахи звалюють на училище.

Дошка комсомольського контролю чомусь пустує, критика в стінній газеті «Ремонтник» беззуба, автори не підписують своїх прізвищ.

Досі не вчать у вечірніх школах робітничої молоді токарі М. Сезонов, О. Нікулін, В. Шишов, кладовиця Г. Тюртубек та слюсар-монтажник В. Березін, які декілька років тому закінчили лише по 5—7 класів. Однак це піскілки не турбує т. Манько.

— Несвідомі вони, а тому ми ними й не займаємось (?!)

Коли після зборів ми зайшли до завкому ЛКСМУ, щоб поділитись враженнями, висловити зауваження, секретар завкому Іван Климчук сказав:

— Не треба вам було йти на збори в той цех. Там немає нічого показового.

В. БОНДАР,
кор. «Молодого комунара».

Завод «Червона зірка».

лейбольного і футбольного майданчиків. Успішно проходили недільники по збиранню металолому, озелененню території підприємства, посадці міського саду.

Є зрушення і в спорті. Фізкультурний колектив кар'єру на обласній спартакіаді завоював кубок і диплом першого ступеня. Вдало виступає тепер футбольна команда.

Звичайно, є ще й серйозні недоліки. Комітет не налагодив як слід роботу контрольних постів по боротьбі за скорочення простоїв вагонів. В цьому році комсомольці і молодь гран'єру не внесли жодної пропозиції, хоч тут багато робіт виконується вручну. Трапляються ще серед юнаків і дівчат порушення трудової дисципліни.

Комітет комсомолу знає про ці упушення і спрямовує свої зусилля на їх ліквідацію.

А. МЕЛЬНИК,
секретар Гайворонського райкому комсомолу.

МАРТЕНАМ ПОТРІБНИЙ МЕТАЛ

СОТНІ комсомольських організацій області 15 вересня вирушили в похід за збирання металевих сировини для ударних будов республіки і вже рапортують про виконання взятого зобов'язання.

Більше 20 тонн металу здали для мартенівських печей комсомольці і піонери школи № 14 міста Кіровограда. Чимало уміння проявили шукачі металобрухту з Олександрійської міської школи № 6.

Молоді робітники Кіровоградського заводу «Сльгоспдеталь» в перервах між роботою і після зміни зби-

рали непотрібні металеві речі на подвір'ї підприємства. На пункт контори «Втормет» молодь заводу здала 11 тонн сировини.

Але є й такі комсомольці і керівники комсомольських організацій, які помилково вважають, що збирання металобрухту — справа другорядної ваги.

Республіканський місячник наближається до кінця. Проте ще не пізно надолужити прогнане і виконати взяті зобов'язання по збиранню металевого лому.

І. НАЛІСНИЙ,
інженер управління «Втормет».

ДОСТРОКОВО, ЗА ЧОТИРИ ДНІ

Бригада комуністичної праці арматурників, яку очолює досвідчений спеціаліст В. І. Немченко, взяла на себе підвищені зобов'язання на честь 43-х роковин Великого Жовтня і з честю їх виконує.

Нещодавно члени бригади одержали термінове завдання: переплести арматурою два резервуари місткістю 1000 кубічних метрів кожний. Цю роботу колектив виконав достроково — за чотири дні.

В бригаді арматурників є хороші майстри свого діла: Олександр Востров, Василь Білан, Микола Тимошко, Микола Маляр, Віктор Грицьков та інші. Всі вони працюють так, щоб достроково здати в експлуатацію теплоелектроцентрально Олександрійського цукрозаводу.

І. СНИГІРЬОВ,
арматурник будівельного управління № 3.
м. Олександрія.

У них мета одна

ДО КІНЦЯ зміни залишилось кілька хвилин. Микола пройшов по цеху, приділяючись до роботи столярів. Он працює Анатолій Ржанський. Комсомолец вправно складає корпус письмового стола; вайма, якою він при цьому користується, слухняно підкоряється йому. А поруч Анатолій Богун і Волик Федорів виконують іншу операцію — накладають поверхню на підстілля.

Микола задоволено посміхнувся: он які у нього в бригаді справні майстри. І продукцію випускають тільки відмінної якості. Уже давно хлопці працюють без нагляду відділу технічного контролю.

Пролунав гудок.

Під майбутній урожай

МЕХАНІЗАТОРИ казарнянської артілі ім. Чапаєва, Знамянського району, успішно готують грунт під урожай зернових і технічних культур майбутнього врожаю. Добре відремонтована техніка дає можливість трактористам швидко виконувати доведені завдання.

Трактористи Віктор Бокатенко та Віктор Головаченко, наприклад, виорують по 6,5—7 гектарів при нормі 5,8 гектара. Ще кращі показники мають Михайло Горбатенко, Віктор Якубовський, Віктор Бойко.

В. МЕФОДІЄВ.

Лист з цілини

Земляки обганяють час

Механізатори Кіровоградщини наполегливо борються за те, щоб у строк зібрати багатий врожай. Немає такого комбайнера, тракториста, які б змінні завдання виконували менше, ніж на 150 процентів.

Велику трудову перемогу здобули члени комсомольсько-молодіжної бригади радгоспу імені Клочкова. В числі перших у районі вони рапортували про завершення збирання хлібів.

У радгоспі імені Фрунзе машиніст лафетної жатки Леонід Машонін з Устимівського району скопив на злаві 720 гектарів. Він — володар перехідного вимпела радгоспу. Його ім'я занесене на районну Дошку пошани. Комбайнери Сергій

Чарчута, Микола Пащенко, Володимир Подольський, Олексій Чорний і інші уже зібрали пшениці по 500—700 гектарів.

Рекордні цифри невпинно зростають. Якщо вчора найвищим виробітком вважалося 30 гектарів, то сьогодні він зростає ще на 5, а то й 10 гектарів.

Чимало турботи зараз і в тих, хто приймає зерно на токах, підготовляє і відправляє його на зсипні пункти. Хорошу ініціативу проявили Григорій Щуров та Борис Колеснік. Вони своїми силами переобладнали автотранспортувач «ЗИД» та токові комбайни. Це набагато збільшило продуктивність зерноочисних машин. Їх раціоналізатор-

Добра слава йде про бригаду комуністичної праці Олександра Високих з Кіровоградської азуттєвої фабрики. Свої зобов'язання вона завжди перевищує. По дві норми дають азуттєвими шоаміни.

На знімку: бригадир Олександр Високих перевіряє роботу комсомольця Сергія Шкабова.

Фото В. КОВПАКА.

— Чи не пора тобі очолити бригаду? Як ти на це дивишся? Справишся?

В першу мить хлопець навіть розгубився від несподіванки. Але потім відповів: — Постараюсь.

Згодом про юнака заговорили, як про справжнього знавця своєї справи. Прагне і до навчання: він в цьому році став студентом-зочником Харківського політехнічного інституту.

На свого керівника рівняються всі члени бригади. Не хочуть вони відставати від Миколи: вирішили здобути поки що середню освіту. А Віктор Нестеренко, Володимир Пергатовський, Анатолій Богун та інші навчаються у вечірній школі.

А у вільний від занять час всіх їх часто можна побачити у заводському клубі на репетиції гуртків художньої самодіяльності. І бригадир разом з ними, бо любить він поспівати та потанцювати, і в духовому оркестрі грає.

Скрізь і завжди хлопці разом. Та як же інакше може бути у друзів справжніх, хороших, у яких інтереси одні, і мета одна — працювати ще краще.

Л. БАБИЧ,
Знамянський район.

ську пропозицію підхоплено ч всім радгоспах району.

Наближається знаменна дата — 40 років з дня проголошення Радянської влади в Казахстані. Земляки-механізатори докладають зусиль, щоб до цього свята завершити збирання врожаю і відремонтувати техніку.

А. РИБАЧОК,
інструктор Вільшанського РК ЛКСМУ.

С. КОВАЛЕНКО,
інструктор Ново-Георгіївського РК ЛКСМУ.

Камішинський район. Кустанайська область. Казахська РСР.

Справи не блискучі

ПРАЦЮЮ я в галузі електрифікації сільськогосподарства. Роботи тут багато і хочеться бачити принесену тобою користь, наслідки своєї праці. Тому-то дуже прикро стає, коли замість цього бачиш, як штучно створюється видиме виконання планів, хоч по суті, справи далеко не блискучі. Мова йде про Новопразьке відділення об'єктів «Сільенерго», де я працюю на посаді інженера експлуатаційно-виробничої дільниці.

Роботи по електрифікації Кіровоградська контора «Сільенерго» виконує неякісно. Це неодноразово підтверджувалося актами на приймання виконаних робіт, до яких додавалися довгелезні списки дефектів і недоробок. Траплялись випадки, коли комісія з-за цього відмовлялась навіть приймати об'єкти. Особливо неякісно виконує роботи виконробська дільниця № 1, якою керує тов. Шалапо.

У великій мірі гальмує справу непродуктивний підбір спеціалістів і незадовільні умови для їх роботи на підприємствах «Сільенерго». Техніки-електрики організаційно-технічної допомоги змушені відвідувати деся-

ти господарств, але робота їх зводиться не до подання допомоги колгоспним електрикам, а до збирання відомостей для об'єктів. Це тому, що в їх розпорядженні немає найнеобхіднішого обладнання, запчастин, приладів для ремонту електроустановок.

Новопразьке відділення «Сільенерго», у віданні якого перебуває близько 400 кілометрів електромережі, немає електроремонтної майстерні або хоча б пересувної лабораторії. Бракує і кваліфікованих працівників та відповідного транспорту.

Головний інженер об'єктів тов. Мальований не раз заїжджав у Новопразьке відділення, та неполадки цих немов і не помітив.

Не зважає на них і директор «Сільенерго» т. Деріч. Дуже прикро, але це так.

Електрифікація сільськогосподарства — справа виключної ваги. Слід сподіватися, що комсомольці оголосять цю галузь ударною, комсомольською і візьмуть під свій неослабний контроль.

М. ВОВК,
інженер Новопразького відділення «Сільенерго».

ЙДЕ ДВОРІЧКА КУЛЬТУРИ

БУДЕ У НАС КЛУБ

ДОВГИЙ час пустувало складське приміщення Кіровоградського агрегатного заводу. А між тим молоді підприємства не було де по-справжньому відпочити. Ось чому всі робітники гаряче підтримали пропозицію дирекції про переобладнання складу під клуб.

Вже відбувся перший суботник. Добре попрацювали на ньому комсомольці другого механоскладального цеху (секретар комсомольської організації А. Рабінович). Хочеться відзначити сумлінну працю молодих виробничників тт. Баранчикова, Дячешка, Казанкової і Шербакова.

Однак, не всі комсомольці заводу взяли активну участь у суботнику. В цьому не взяла участь молодь з ремонтно-інструментального цеху (секретар комсомольської організації М. Єрьомін).

Пройде небагато часу і двері нового клубу гостинно відкриються перед тими,

хто його будував. А чи не соромно буде туди ввійти комсомольцям з ремонтно-інструментального цеху?

А. КВАШНЕВСЬКИЙ,
заступник секретаря комсомольської організації агрегатного заводу.

ХОРОША ІНІЦІАТИВА

КОМСОМОЛЬЦІ і молодь села Олександрівки, Маловисківського району, вирішили власними силами відремонтувати свій клуб та обладнати танцювальний майданчик.

Ентузіастами цієї справи були завідуючий клубом І. Мотурнак і секретар комсомольської організації колгоспу А. Колесник. Добре попрацювали на будівництві: М. Заріцький, А. Кравченко, Т. Бурченко, П. Мосузенко, В. Викачка, Т. Скобелева та багато інших. Зараз танцювальний майданчик вже готовий.

І. НЕТУДИХАТА,
учень 10-го класу, Маловисківської середньої школи № 3.

Галина-листоноша

Після десятирічки Галина Кантолінська пішла працювати в рідний колгосп «Пам'ять Леніна». Схід сонця не раз зустрічала в полі з сапою в руках. А в цьому році справи склалися так, що в селі Капітанці потрібно було ще одного листоношу. Хто не брався за цю роботу, через тиждень — другий відмовлявся.

— Давайте, я працювати-

му листоношею, — висловила бажання Галина.

З того часу струнку біляву дівчину з наповненою сумкою колгоспники зустрічають щодень. Газети, журнали, листи, поштові перекази за будь-якої погоди доставляє вона своєчасно.

Г. МЕЛЬНИЧУК,
юносор.
Голованівський район.

Слідами неопублікованих листів

Редакція одержала лист від колгоспника сільгоспартілі «40-річчя Жовтня», Петрівського району, Анатолія Коваленка, в якому він розповідав про незаконні дії членів правління.

Цей лист було надіслано для перевірки фактів в райком партії.

Секретар Петрівського райкому КП України т. Білоножко повідомив редакцію, що факт незаконного звільнення з роботи доярки т. Данишевської бригадиrom т. Коржем мав місце. Партійний комітет колгоспу попередив т. Коржа за незаконні дії. Тов. Данишевську поновлено на роботі.

МИ ВАС ЧЕКАЄМО, ШЕФИ

Третій рік шефствують над нашим колгоспом робітники заводу «Динамік» та вагоремонтного заводу.

В минулому році вони організували кілька цікавих зустрічей зі своїми підшефними: перед колгоспниками виступав колектив художньої самодіяльності, зустрічалися волейболісти заводу «Динамік» і нашої артілі, змагалися стрільці.

Але ось в комсомольській організації заводу «Динамік» обрали новий склад

комітету на чолі з т. Олешко, і комсомольці підприємства забули про шефську роботу. До нас вони приїздили ще в травні. А коли були у колгоспі вагоремонтники, пригадати важко. Завітайте, дорогі шефи, в наш колгосп. Ми вас з нетерпінням чекаємо.

В. БОНДАРЕНКО,
секретар комсомольської організації колгоспу ім. Салавата Юлаєва.
Кіровоградський район.

Дружні хлопці — КОМСОМОЛЬЦІ

ІХ П'ЯТЕРО нерозлучних друзів — Петя Бондар, Ваня Коваль, Коля Кушнір, Ляоня Милоценко і Вася Королько. В Тарасівці звикли бачити їх разом це з шкільних років. Потім і в колгоспі на роботі, і на дозвіллі — завжди гуртом. А то ще створили вони колгоспну волейбольну команду, до якої ввійшли всі п'ятеро.

Рік тому друзі зайшли до голови колгоспу. Від присутності цих міцних, мов на підбір, юнаків, в кабінеті відразу здалось людно. Стоять, хвилюються трохи. Та ось Василь Королько від імені всієї «делегатції» викладає суть справи:

— Надумали ми, Андрію Гордійовичу, створити ланку. Виділіть нам площу, будемо вирощувати буряки.

Голова спершу здивувався, бо ж ніколи ще не брались за таке колгоспні хлопці. Вирощування буряків, ця далеко не легка справа, чомусь вважається жіночою. Та добре знаючи, що перед ним надійні, працелюбні юнаки, погодився.

Виділили комсомольцям п'ятигектарну ділянку й почали вони боротись за врожай. Бувало, ледве починає розвиватися, а хлопці вже розвантажують перегні на полі. По сорок тонн добрива вивезли на кожен гектар. Далі нові турботи з'я-

вилися — обробіток ґрунту, сіявка, букетування. Розбирання букетів було чи не найскладнішою справою. Хоч хлопці дужі, спортсмени, та від незвички і вони атомаловались. А тут ще й дівчата з сусідньої ланки жартують:

— Ну як, у спинах ще не ломить? А то, може, перепочили б...

Та дуже скоро переконались, що даремно кепкували.

Буйнолісті буряки росли, мов з води. Ще влітку видно було, що не по 300 центнерів, як зобов'язалися, а значно більше одержить ланка з кожного гектара.

Один з п'яти, Микола Кушнір, надумав поїхати на цілник, щоб допомогти в збиранні врожаю. Порадився з членами ланки.

— Ідь, Миколо. Розпочату справу зміймо і вчотирьох до кінця довести, — сказав ланковий.

Зранку і допізна юнаки тепер на своїй плантації впрямно доочищують корені, швидко вантажать їх. Не по 300, а принаймні по 500 центнерів цукрових буряків виростила на гектарі молодіжна ланка Василя Королька з колгоспу імені Димитрова, Новгородківського району.

Ф. СУЛИМА,
юносор.

ТАМ, ДЕ ЖИВ ОЛЕКСАНДР МАТРОСОВ

СЕРЕД лісистих пагорків правобережжя Волги зацвіло невеличке сільце Іванівка. На його околиці знаходиться дитячий будинок, де виховувався Олександр Матросов. Безприкладний подвиг його не померкне в віках. Воїн-герой своїм захв'ям амбрациру ворожого зоту і тим самим дав можливість підрозділу просунутися вперед.

...Скрипучими східцями старого дерев'яного будинку піднімаємося на другий поверх. До війни тут був спальний корпус. Тепер він переведений в нову кам'яну будівлю.

Через невеликий зал клубу потрапляємо в кімнатку з обстановкою тих пам'яток років. Здається, ось-ось вийде сюди невисокий на зрість, міцно збудований хлопчина і, пустотливо блискнувши очима, скаже: «Ну, і деньок! Ніколи навіть відпочити!»

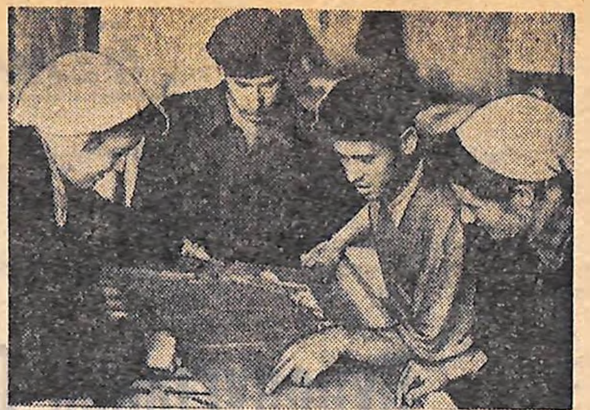
— Олександр Матросов був завжди зайнятий, завжди в ділі — розповідав Раїса Олександрівна Родіна, кухар дитячого будинку. — В ту пору я була санитаркою і добре пам'ятаю Олександра. Будучи старшим у групі, Саша щиро ставився до своїх обов'яз-

ків. Він добре вчився і ніколи не гребував чорною роботою. У всьому прагнув допомогти дорослим. А як він піклувався про малюків! Пам'ятаю, прибіг Саша з розбитою до крові рукою. Йому зробили перев'язку, а затримати не встигли. Тільки й почули кинуте на ходу: «А як же там діти без мене!»

Любив Саша і рідну природу. Його хлібом не годуй, тільки відпусти в ліс чи нічку.

...Біля акуратно заправленого залізного ліжка тумбочка. На тумбочці букет квітів. Тут зі своїми ровесниками жив майбутній герой. Останні ліжка винесли, і кімната перетворена в музей. Переглядаємо багатовчисленні альбому-подарунки. Серед них альбом від воїнів частини, в якій служив Олександр Матросов, де його ім'я навіть занесено в списки.

В дитячому будинку, де виховувався Матросов, в кімнаті-музеї з дня її відкриття побувало десятки тисяч відвідувачів. Тільки в цьому році їх число перевищило три тисячі чоловік, причому всі вони приїхали з різних кінців країни. «Ми побачили наочно, як

Практика для студента чи учня є одночасно і школою життя. В цьому зарод переконаються учні Олександрівського педучилища, які проходять практику на підприємствах міста. Значна частина практикантів працює на Олександрівському деревообробному комбінаті. Майбутні вчителі набувають тут досвіду, практичних знань. На знімку: Дмитро ЯРОВИЙ, який виконує щоденне завдання на 100-170 процентів, передає свій досвід практикантам Анатолію КУБРАЧЕНКУ, Ользі ГОГУЛІ і Тамарі НЕВМІВАЦІЙ. Фото В. РОЩІНА.

У школу прийшов СПЕЦІАЛІСТ

СЕРЕДНІЙ на зріст юнак переступив поріг інституту і старанно причинив за собою двері. В обличчя бризнуло сонячне проміння; аж очам стало боляче.

— Куди дістав призначення? — підійшла група однокурсників.

— В Зелену.

— А що ж це за місто?

— Село, невеличке село в Компаніївському районі.

І через деякий час випускник Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна Микола Азамат сидів у кузові попутньої тритонки. Тривожно і радісно билосся молоді серце.

Директор школи зустрів привітно. А коли Микола виходив з кабінету, раптом запитав:

— А чи не помилились ви, юначе?

— Я вас не розумію.

— Ну й добре. Ідіть відпочиньте з дороги.

Наступного дня Микола довідався, що у Зеленивській середній школі ніколи не працювали кваліфіковані вчителі фізкультури. Уроки проводили люди, які досить слабо розбиралися в спорті, а в душі навіть не долюблювали його.

З чого почати? Як заохотити дітей до легкої атлетики, гімнастики?

Обладнав з учнями старших класів невеличкий спортивний майданчик. А коли почав записувати школярів до спортивних секцій — охочих виявилось мало.

І тут Микола згадав слова свого тренера з легкої атлетики Михайла Чернова про силу особистого прикладу.

Зібрав хлопчиків і дівчаток на майданчику і, ніколи не кажучи ні слова, підійшов до перекладини. В-

конав звичайнісіньку вправу з комплексу третього розряду.

Гурт дівчорі ахнув: подібне вони бачили лише в кіно.

Легко зісковивши з перекладини, підійшов до дітей.

— От здорово! — загомонили хлопчики.

— Микола Спиридонович, навчіть!

— І мене...

Було це більше року тому. Тепер у школі регулярно працюють легкоатлетична, стрілецька, волейбольна та інші секції. Директор школи Степан Ісакович Калашиков не нахвалиться молодим педагогом:

— Пройшов лише місяць занять, а Микола Спиридонович уже зумів провести змагання з велоспорту, з легкої атлетики, з стрілецького спорту... Раніше подібного у нас не було.

— І як вам одному вдалося налагодити роботу в школі? — запитують.

— А я працюю не один. Фізкультурний актив школи не працювали кваліфіковані вчителі фізкультури. Уроки проводили люди, які досить слабо розбиралися в спорті, а в душі навіть не долюблювали його.

З чого почати? Як заохотити дітей до легкої атлетики, гімнастики?

Обладнав з учнями старших класів невеличкий спортивний майданчик. А коли почав записувати школярів до спортивних секцій — охочих виявилось мало.

І тут Микола згадав слова свого тренера з легкої атлетики Михайла Чернова про силу особистого прикладу.

Зібрав хлопчиків і дівчаток на майданчику і, ніколи не кажучи ні слова, підійшов до перекладини. В-

наша Батьківщина піклується про підрастаюче покоління», — пишуть в книзі школярі піонерського табору імені Галя, Ульянівського автозаводу. «З першого до останнього кроку нас супроводжувала добра усмішка, — відмічають юні туристи з Ленінграда.

Як клятва, звучать слова амурських піонерів: «Будемо з честю, по-матросовському жити, вчитись і працювати».

«Життя прожити треба так, щоб було легше іншим від того, що ти живеш», — ці слова Матросова стали девізом всіх вихованців дитячого будинку. Тут немає нествігачих в школі. Ось уже декілька років ідальня постачається картоплею, капустою, огірками, цибулею, помідорами, вирощеними дитбудинківцями. Скоро будуть в достатку і свої продукти тааринництва.

Коллектив дитячого будинку виховує людей трудолюбивих, полум'яних патріотів нашої соціалістичної

Г. ЕЛФІМОВ,
Ульянівська область.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
12 жовтня 1960 р. 3 стор.

МІСТО це вже немолоде — йому більше двох століть. Олександрія значно старша багатьох промислових центрів, що з'явилися на карті нашої Вітчизни за роки Радянської влади. Все ж, незважаючи на свій двохсотрічний вік, місто за післявоєнний період пережило свою другу своєрідну молодість. Стара Олександрія по-юному бурливо росте і розвивається.

Для того, щоб скласти хоч би приблизне уявлення про минуле цього міста і краще зрозуміти його прекрасне сучасне, варто звернутися до «Енциклопедичного словника» Брокгауза і Ефрона. З нього ми можемо довідатися, що в 90-х роках минулого століття Олександрія була повітовим містом Херсонської губернії. Салотопні, миловарні і свічкові майстерні — ось і вся її «промисловість». Місцеві жителі займалися в основному землеробством і скотарством.

Ця характеристика давно і безнадійно застаріла, вона ні в якій мірі не відповідає сучасності. Нинішня Олександрія — це величезний буровугільний район Радянської України. Якщо спробувати оглянути нанораму міста з висоти ажурної щогли місцевого ретрансляційного вузла, то перед вами відкриється неозорий краєвид численних житлих масивів з прилеглими до них промисловими підприємствами, корпусами брикетних фабрик і електростанцій, розгалуженою в усі кінці мережею високовольтних ліній електропередач.

І хоч вам не доведеться побачити типових для вугільних басейнів копрів і териконів, Олександрія все ж є містом гірників. Справа в тому, що на відміну від інших вугільних районів, паливо тут видобувається не в глибині земних надр, а головним чином, на поверхні, відкритим способом.

До війни в Олександрії були одна малопотужна шахта і брикетна фабрика. А за минулі п'ятнадцять років тут доблесною працею будівників створені Байдаківський і Семенівський комплекси підприємств з вугільними розрізами, вирости потужні теплоелектроцентрали, корпуси ремонтно-механічних заводів гірничого устаткування, брикетної фабрики. Нині на двох розрізах і шахті видобувається майже половину палива, що його у 1913 році давали всі шахти Донбасу. В цьому році олександрійські володарі надр вже відправили країні 90 ешелонів надпланового палива.

У РІЗНИХ кінцях міста, як на околицях, так і в його центральній частині, височать стріли підіймальних кранів — Олександрія будується, перетворюючись у зразковий населений пункт сучасного типу. Ще декілька років тому центральна магістраль міста — вулиця Жовтнева, перетинала на північній околиці великий пустир. Тепер же на площі імені Кірова піднялися багатоповерхові житлові квартали, корпуси технічного училища, магазини. В іншому кінці вулиця Жовт-

Біля Карти області

Буровугільна Олександрія

нева примикає до площі імені Жовтневої Революції, де розташований красивий кінотеатр з двома залами, музична школа...

А за миською околицею, межі якої важко навіть точно визначити, скільки сягає око, бачиши величезні конструкції транспортно-відвального моста, стріли багатокоштових екскаваторів, від яких в усі кінці снують електровози з довгими низкими вагонів.

Гірничі техніки вражає своєю досконалістю і розмірами. Серед неї особливе місце займає Семенівський транспортно-відвальный міст. Щоб цявти собі велетенську потужність цього механізму, досить сказати, що він замінює роботу 20 тисяч землекопів, тобто всього населення дореволюційної Олександрії, а його висота дорівнює 11-поверховому будинку. За добу цей величезний землерийний агрегат переміщує до 40 тисяч кубометрів породи, що лежить над шаром бурого вугілля, з якого виробляється брикетне паливо.

БУРЕ вугілля — це не тільки паливо, а й цінна сировина для хімічної промисловості. З нього можна одержувати гірничий віск, бензин, парафін, фарби, напівкокс, феноли і десятки інших хімічних продуктів. Не так давно в Олександрії споруджено дослідну установку для хімічного перероблення бурого вугілля, введено в дію завод гірничого воску.

Ще більш бурхливий розвиток дістане правобережна кочегарка за роки семирічки. До кінця 1965 року до ладу діючих стануть Балахівський, Бандурівський, Морозівський вуглерозрізи та ділянка «Б» Байдаківського, які даватимуть щороку 5.400 тисяч тонн палива.

Збільшується вуглевидобуток, ростуть і люди, які доблесною працею своєю перетворюють ці місця. Визналим майстром вугілля став машиніст екскаватора

М. Чирва, який удостоєний звання Героя Соціалістичної Праці. Очолований ним екіпаж комуністичної праці недавно почав видобувати вугілля в рахунок третього року семирічки. Бригада землерийного агрегату Д. Белодолоткова щороку видає більше двох мільйонів тонн палива — у п'ять разів більше, ніж всі буровугільні підприємства довоєнної Олександрії. Люди героїчної праці по праву вважаються машиніст екскаватора П. Брагин.

ОЛЕКСАНДРИЙЦІ по праву пишуть своїми земляками — людьми, імена яких відомі тепер всієї країні. Тут провели свої дитячі і юнацькі роки майбутній письменник В. Біль-Білоцерковський, звідси вийшли відомі артисти Гнат Юра та Ілля Набатов. Олександрія дала країні багато талановитих інженерів, вчених, лікарів.

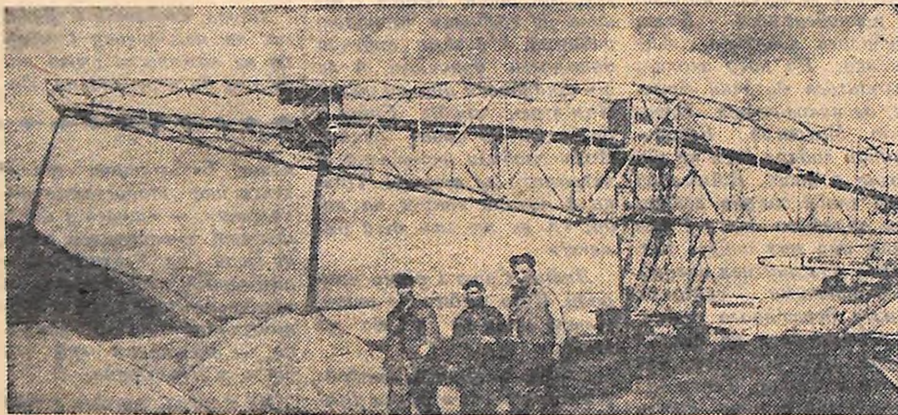
Куди б ви не пішли тепер, де б ви не побували — на Семенівському чи Байдаківському вуглерозрізах, на заводі гірничого воску чи на електромеханічному — всюди відчувається небувале трудове піднесення, владна хода славного семиріччя, паростки нового, комуністичного ставлення до праці. Хіба не яскравою прикметою часу є те, що на підприємствах Олександрії звання комуністичних героїв гордо носять 45 бригад, 28 змін, три ділянки і цехи та 85 чоловік передових бійців семирічки.

ПЕРЕТВОРЕНА волею радянських людей, стара Олександрія є живою історією, живим втіленням наших планів розгорнутого будівництва комунізму, яскравим свідченням велич доблесної шахтарської праці.

В. СЕРГІЄВ.

На знімку: загальний вигляд транспортно-відвального моста Семенівського вуглерозрізу.

Фото Г. ВЕРУШКІНА.

Людина росте

НАВІШНИМИ в СРСР вважаються латиші і естонці. Середній зріст їх — 172 сантиметри. Трохи нижчі своїх сусідів литовці. Найменший середній зріст у народностей, що проживають вздовж берегів Енісею — 162 сантиметри і в нецівів — 163 сантиметри. Найвищі і найнижчі люди нашої планети проживають на африканському континенті. Там можна зустріти таких велетнів, як негри

племінні сара. Їх середній зріст — 182 сантиметри. Негри племінні діко трохи нижчі — 180 сантиметри. Цікаво, що там же, в Центральній Африці, живуть і дуже маленькі люди — африканські пігмеї. Їх зріст — 140 сантиметрів, середній зріст бушменів — 144 сантиметри. Іноді трапляються і значні відхилення. Антропологам відомо, що найвища людина жила в Америці. Вона була ростом 2 метри 95

сантиметрів і важила біля 500 кілограмів. Найменша людина жила до 80 років у Палестині. Її зріст дорівнював всього лише 38 сантиметрам. За останні 25 років середній зріст людини збільшився на півтора сантиметри. Збільшився на один сантиметр і охват грудей, а це дуже важливо для людського організму. Значно збільшились темпи росту у дітей.

Зрілість

Концерт закінчився. Закрилася завіса, але в залі ще довго лунають оплески. Глядачі знов і знов викликають самодіяльних митців на сцену, тепло вітають їх. Трохи зніяковіло дивляться в зал Тамара Макаренко, робітниця пресувального цеху, яка ще не встигла скинути одяг «персональної дружини» з одноїменної інтродуції, і Віктор Бондар — нормувальник і конферансьє, учасники хору Олег Одогов, Олена Саленко, Юрій Куценко, Віра Тартична, танцюристи Микола Яковський, Сергій Фурман, Валентина Власенко і багато-багато інших. Може саме зараз згадують самодіяльні артисти той знаменний день, коли вперше з'явилась скромно написана об'ява: «Сьогодні в клубі заводу «Динамік» силами художньої самодіяльності буде даний концерт».

Так, то дійсно був початок!.. Вони зібралися в клубі, комсомольці-активісти товариші Бондар, Макаренко, Недоступ, Голбуренко, комуністи тт. Смотренко і Асафонов. Вирішили створити на підприємстві гуртки художньої самодіяльності: хоровий, танцювальний і драматичний. — Я думаю, — сказала Олена Олександрівна Смотренко, — ми повинні самі подати приклад молоді, власними силами організувати концерт. Запросимо всіх робітників заводу. Поживляться, як цікаво працювати в самодіяльності, тоді ніяких умовлянь не буде потрібно.

— Так і зробимо, — погодився всі присутні. ...Після першого ж виступу заводських аматорів в гуртки художньої самодіяльності потяглися все нові і нові учасники. Йшла мова і люди похилого віку, йшли ті, хто по-справжньому був закоханий у мистецтво.

Незабаром для керівни-

цтва художньої самодіяльності запросили кваліфікованих спеціалістів — О. А. Шеховцева і А. М. Кривохижу. Перший очолює хоровий і драматичний колективи, другий — танцювальний. Була організована рада клубу.

Поступово змінювалось і ставлення гуртківців до своїх обов'язків. Краще стали вони відвідувати заняття. Над кожним новим номером програми працювали творчо і серйозно.

Минав час. Зростала кількість учасників колективу, зростала їх майстерність, а разом з тим і авторитет виробничників-артистів.

Хорошою традицією стали виїзди з концертами в навколишні села.

Тепер учасники художньої самодіяльності заводу «Динамік» мають вже немалий досвід. За ці чотири роки вони стали одним з найсильніших колективів у місті. А попереду — нові плани, широкі перспективи і багато-багато цікавої творчої роботи.

В. ПОЛОНСЬКИЙ,
слюсар заводу «Динамік», м. Кіровоград.

Слово про наших артистів

БАГАТО жителів хутора Олександрійського, сіл Ново-Михайлівки, Ново-Красного та Пішаного з радістю зустрічають наших артистів-робітників Онківського відділку, Маловісківського цукрокомбінату.

Наш самодіяльний колектив ще дуже молодий. Якось навесні двічата проспували кукурудзу. А в обідню перерву своїми силами склали про одну з робітниць, яка погано працює, сатиричні куплети, що стали першим номером майбутнього концерту. Так поступово сформувался колектив художньої самодіяльності. Почалися репетиції. Їх доводилося проводити в гуртожитку, бо клуб ще тільки будується. А коли програму вже повністю підготували, виникло нове ускладнення: не було де виступати.

— Я знаю де, — якось сказав Віктор Дерев'яно. — Давайте покажемо концерт на веранді: вона простора. Так і зробили.

Виступ гуртківців пройшов з великим успіхом. Присутні щиро дякували агрономові Миколі Чалію, помічнику бригадира тракторної бригади Андрію Стукалу, ланковій Любі Жмайлик, їздовому Віктору Дерев'янку, робітницям Олександрі Желінській, Ларисі Ламан та іншим за їх майстерність у виконанні номерів програми. На огляді

колективів художньої самодіяльності Маловісківського цукрокомбінату наші аматори зайняли перше місце. Їм вручено почесні грамоти, премія і цінні пам'ятні подарунки. З радістю і хорощими успіхами в своїй творчості зустрічають самодіяльні митці Декаду української літератури та мистецтва в Москві.

В. МАТКЕВИЧ,
агроном Онківського відділку Маловісківського цукрокомбінату.

На Генеральній Асамблеї ООН

На XV сесії Генеральної Асамблеї ООН 8 жовтня відновилось обговорення питання про представництво Китайської Народної Республіки в Організації Об'єднаних Націй. Асамблея подані американська резолюція, яка протягнута в Генеральному Комітеті і рекомендує не розглядати на нинішній сесії питання про представництво КНР, а також поправки Непалу і Гвінеї, що в корені міняють суть американської резолюції.

Міністр закордонних справ Куби Рауль Роа, який виступив у цьому питанні, заявив, що Куба встановила дипломатичні відносини з КНР і прийняла рішення голосувати за пропозицію Радянського Союзу про включення питання про представництво Китаю до порядку денного Асамблеї і за поправки Непалу і Гвінеї до проекту резолюції Генерального Комітету. Він підкреслює, що без КНР не можуть бути розв'язані такі життєво важливі питання, як роззброєння, і заявив, що не КНР потребує ООН, а сама Організація Об'єднаних Націй потребує допомоги Китайської Народної Республіки.

На підтримку радянської пропозиції про включення до порядку денного питання про представництво Китаю в ООН виступив і міністр закордонних справ Фінляндії Тернгрєн.

Жалюгідно і фальшиво прозвучали промови делегатів франкістської Іспанії, Панами, Коста-Ріки і Австралії, які вступили в ролі адвокатів США на підтримку американської резолюції, що перешкоджає відновленню законних прав 650-мільйонного китайського

народу в ООН. Він лише повторив, що, на думку уряду США, КНР «не гідна» бути представленою в ООН.

Міністр закордонних справ СРСР А. А. Громико, який виступив на денному засіданні, заявив, що всякі розглагольствавання про те, що поведінка КНР не дає їй змоги зайняти своє законне місце в ООН, є необгрунтованими і безглуздими.

Потім голова запропонував приступити до голосування проекту резолюції Генерального Комітету і поправок до нього.

Спираючись на механічну більшість, Сполучені Штати змогли протягти свою резолюцію, рекомендовану Генеральним Комітетом, 42 голосами проти 34 при 22, що утримались. Поправку Непалу, яка передбачає включення питання про представництво Китаю до порядку денного, було відхилено 38 голосами проти 34 при 26, що утримались. Гвінейську поправку, яка пропонує розглянути на Генеральній Асамблеї питання про заміну чанкайшіста представником КНР, було відхилено 42 голосами проти 34 при 22, що утримались.

Таким чином, Сполученим Штатам знову вдалось нав'язати свою волю Генеральній Асамблеї, використовуючи голоси країн, що становлять менше половини всіх членів ООН. Велика група країн, які відмовляються підтримати цілком абсурдну позицію Сполучених Штатів, утрималась при голосуванні.

(ТАРС).

Редактор П. МАРЧЕНКО.